

Publicerad 2010-07-31 17:12 av näver de anima

materialet från 2008

mitt försvunna huvud (100-ordare)

Havet andas inte. Det kallas vinterdvala. Också kroppen sjunker ihop. Ger sig ner på djupet någonstans. Detta är också dvala. Vinterdvala.

Jag ligger på djupet och drömmer. Drömmarna växer över mig som stora hus. De överlagras, förmeras och når rent fantastiska höjder. Var är jag? I vilken djuphavsgrov har jag sänkts ned för att dö och drömma? På ytan går man skallgång för att leta efter mitt försvunna huvud. Jag rörs inte av allt vimset. Jag ligger ju på djupet. Drömmer. Mitt huvud drömmer mig.

Drömmarna växer som koraller. I samma stund de når upp över havsytan skall de slockna.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren näver de anima med Poeter.se id #17354 innehar upphovsrätten